

Cartes

La platja dels Griells de l'Estartit
Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque.
Torroella de Montgrí.

Caminant pel passeig marítim de l'Estartit, un cop s'arriba a la platja dels Griells, t'hi trobes un munt de pancartes de color groc, tant als balcons dels edificis com a les baranes del passeig, on es pot llegir: «Volem platja», «Volem solucions», «L'Estartit no es mereix aquesta platja», «L'Estartit som tots!»... També hi ha una gran pancarta al voltant de l'escala que baixa a la platja on t'avisava que l'escala està trencada. Si la mires bé, veuràs que està torta, i si on mires és en direcció cap a la platja, hi veuràs molt poc tros de sorra entre les roques i l'aigua. Això fa que no hi hagi ben bé ningú gaudint del sol com tampoc banyant-s'hi, a diferència del gran nombre de banyistes que hi ha a la platja principal.

En arribar a casa pregunto a un amic, que té un apartament davant aquesta platja, què ha passat aquest estiu i m'explica que no han pogut gaudir de la sorra suficient com en altres estius. Em diu que els veïns i usuaris de la platja demanen que la platja torni a tenir sorra i que s'hi faci alguna cosa perquè no passi cada any el mateix: que les llevantades i les tempestes s'enduen la sorra, i quan després es refà, portant-n'hi de nova, sovint no se n'hi porta la suficient, tal com ha estat el cas d'aquest any. Fins i tot, el 16 d'agost hi va haver una manifestació on també hi era l'alcalde de Torroella-l'Estartit que demanaven a l'Estat de fer un estudi per solucionar aquest problema. El meu amic em comenta que alguns dels que hi entenen diuen que aquest problema pot estar provocat per l'espigó del port. I que la solució més coherent seria no anar posant sorra cada any, sinó buscar com compensar l'efecte de l'espigó del port. Solució que podria ser més costosa ara, però que en un termini de temps podria arribar a ser la més econòmica.

Fa vergonya
JÚLIA RABELL i GINESTA.

Sí, fa vergonya. El «riu» Ridaura de Platja d'Aro fa vergonya.

Aquest dissabte vaig tornar a passar per damunt del riu Ridaura, per allà on travessa la carretera a la sortida de Platja d'Aro en direcció a Sant Feliu.

He escrit riu perquè és el nom que posa allà mateix en un cartell, no perquè ho sigui, perquè el riu ja no hi és, o almenys no es veu.

I no es veu perquè a dins del riu i a sota el pont està ben ple d'herbes, matolls, canyes que potser tenen una alçada de 4 o 5 metres i inclús arbres, alguns força grossos.

A més a sota hi ha aigua, perquè hi ha llocs que s'hi intueix, amb la consegüent mala olor d'aigua estancada, brutícia, i la consegüent proliferació d'insectes i animalons que tot això comporta.

Com pot ser que un poble com Platja d'Aro, que sempre ha tingut i té aires de poble turístic de nivell alt tingui un riu (de fet és la desembocadura) tan deixat, brut i que fan tan mal d'ulls?

Caldria, perquè és ben necessari, destinar una part dels impostos que paguem tant els que són del poble com els que hi tenim segona residència (que Déu n'hi do el que paguem) per netejar tota la desembocadura i així ens trauríem tot el mal d'ulls que fa veure tota aquesta selva i les rates, mosquits, serps i vés a saber què dimonis més hi ha per allà sota.

Faig aquest prec a l'Ajuntament, en general, i a l'alcalde, en particular, perquè en prenguin nota i hi posin remei. Tant els que paguem impostos, com els turistes i tots els que vénen o passen per Platja d'Aro ens mereixem «detalls» d'aquesta men??a.

Tres religioses al servei dels malalts,
assassinades el 1936

Francesc A. Picas. LA JONQUERA.

A la Catedral de Girona, el dia 5 de setembre, seran beatificades les religioses Fidela, Josefa i Facunda i declarades màrtirs de la Fe en Jesucrist. Foren vilment assassinades durant la persecució religiosa de 1936-1939. Persecució que, sota el règim anarcomarxista, tenia per objectiu esbocinar la Fe del poble català, assassinar sacerdots i religiosos, i clausurar el culte dels temples.

Fidela, Josefa i Facunda entraren de joves a l'Institut de Sant Josep de Girona. Congregació religiosa coneguda per «les vetlladores». Es dedicaven a vetllar els malats, els pobres, els ancians, els marginats, amb tot amor i caritat.

La Germana Fidela era filla de Banyoles. Fou detinguda a Gandia i martiritzada pel fet de ser religiosa. La Germana Josefa va néixer a Gandia, tenia 35 anys. En implantar-se la persecució religiosa es refugià a casa del seu germà. Aquells malvats els detingueren tots dos i els martiritzaren sense compassió. La Germana Facunda va néixer a Girona. Com a religiosa, dedicà totes les hores i energies al servei dels malats. La detingueren al costat del llit d'un ancià malalt, practicant d'infermera. L'assassinaren.

La República implantada a Espanya el 14 d'abril de 1931 aspirava a ser un república democràtica i lliberal. La votà la majoria del poble espanyol amb moltes esperances de progrés. Però en cinc anys la república degenerà a una dictadura marxista que provocà horrorosos crims i destruccions vandàliques. Usurpà fàbriques i indústries, esglésies i centres culturals. A Catalunya, Lluís Companys era el president de la Generalitat. S'exilià el 4 de febrer de 1939. L'església recobrà la llibertat de culte i d'ensenyament.

Gironins, un cop més, gràcies

M. Carme Ribas i Mora. Presidenta
dels Amics dels Gegants de Girona.

Després de tantes notícies dolentes almenys hi ha dies que en obrir el diari n'hi ha una que et fa treure un somriure i és la que m'ha portat a escriure aquesta carta per donar gràcies a molts gironins anònims i d'altres que en podria posar els seus noms.

Una geganta de Girona representa Catalunya en una trobada a Bèlgica, és la geganta antiga coneguda com la reina abans i ara l'Àngels, nom que se li posa el dia del bateig el 7 de novembre del 1993 i el 14 en una cercavila es portà la parella al Museu d'Història. Us puc dir que tal com diu un article «Los gigantes vienen de Bélgica» nosaltres també tal com podria constatar el bon amic Joan Ribas, analista, al cel cia, que va fer l'arbre genealògic i amb qui estàvem emparentats pel cognom del nostre avi Guilayn.

Les gràcies que dono als gironins són per les persones que l'any 1993 varen participar en la campanya de venda de pins i parelles de gegants engegada per Els Amics dels Gegants de Girona per recuperar els gegants antics de la ciutat coneguts com el rei i la reina, avui en Felix i l'Àngels, i que vàrem aconseguir amb èxit total perquè poguessin estar exposats permanentment al Museu d'Història, al mateix temps que se'n va fer una còpia per poder desfilar.

L'Alegria és que si no s'hagués aconseguit allò amb l'ajut de tots vosaltres, gironins, aquesta geganta no hauria pogut anar a Bèlgica per aquest esdeveniment, ja que estaria empolsada en un magatzem tal com els vàrem trobar. Un cop més, gràcies, gironins, per les vostres aportacions per recuperar els nostres gegants.